

بذر (قرآن)

بذر به تخم گیاه فراهم آمده برای **کشت**، گفته می‌شود.

فهرست مندرجات

- ۱ - معانی بذر
- ۲ - کاربرد بذر
- ۳ - محاسن بذر
- ۴ - پانویس
- ۵ - منبع

معانی بذر

بذر، به معنای جوانه گیاه و دانه‌ای که برای **زراعت** کنار گذاشته می‌شود.
[۱] لسان العرب، ابن منظور، ج ۴، ص ۵۰، «بذر».
و نیز به معنای هر دانه‌ای است که پاشیده می‌شود.
[۲] ترتیب العین، ج ۱، ص ۱۴۴، «بذر».

بذر به بخشی از گیاهان مورد توجه در **کشاورزی** و باغبانی گفته می‌شود که می‌تواند به **تکثیر** و **تولید** مثل آن گیاه منجر شود. در کشاورزی به هر بخش از گیاه که بتواند **نسل** دیگری از همان گیاه را تولید کند بذر می‌گویند.

کاربرد بذر

بذر یکی از نهاده‌هاست و مصارف گوناگون دارد. یکی از مهمترین کاربردهای بذر استفاده از آن برای تکثیر است.

محاسن بذر

با انتخاب بذر مناسب و خوب **کشاورز** بدون پرداخت هزینه‌های کافی به حداکثر عملکرد خواهد رسید. در صورت انتخاب بذر نامناسب حتی با صرف انرژی و نهاده‌های دیگر به مقدار زیاد باز هم نتیجه مطلوب از زراعت گرفته نمی‌شود.

پانویس

- ↑ لسان العرب، ابن منظور، ج ۴، ص ۵۰، «بذر».
- ↑ ترتیب العین، ج ۱، ص ۱۴۴، «بذر».

منبع

فرهنگ قرآن، مرکز فرهنگ و معارف قرآن، برگرفته از مقاله «بذر».